

Εἰς τὸν Διάδοχον τῆς Σαξωνίας
καὶ ἄνδρα κράτιστον τῆς Γερμανίας.

Α΄.

Βερνάρδε τοῦ Σάξ—Μάϊνιγγεν καὶ Πρίγκηψ σεβαστέ,
φιλέλλην ἑλληνογλωσσέ καὶ ἄνθρωπε σωστέ,
ἂν κί' ἐκ τῆς ζήτησος τῆς πολλῆς τὰ ἔχω σὺν χαμένα,
ἐν τούτοις σὰς εὐχαριστῶ ἐκ μέσης μου καρδίας,
διότι εὐδοκήσατε νὰ στείλετε κί' ἐμένα
μετάφρασιν τῆς θυμαστικῆς τοῦ Σίλλερ τραγωδίας
μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν εἰς στίχους ἀφελείς,
ὡς δείγμα τι ἐλάχιστον εὐνοίας ὑψηλῆς.

«Ὅταν ξακουμένον κί' εὐφυᾶ συντάκτην τοῦ Ρωμηοῦ
μὲ χίλια χαιρετίσματα ἐκ τοῦ Μεταφραστοῦ.»

Ὡ Πρίγκηψ Ὑψηλότατε, εὐχαριστῶ πολὺ,
διότι σὰς ἐκάπνισε σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ
νὰ γράψῃς ἕνα δίστιχο καὶ γιὰ τὸν Φασουλῆ,
ποῦ πίνει τῆς Χελιδονοῦς τὰ θάνατο νερό,
καὶ τὸ μισθὸν τοῦ ἐγίνε σὺν τῷ ξερῷ σφουγγάρι
καὶ βλέπει πῶς ἀχνίζωντας πηγαίνει τὸ φεγγάρι.

Ἐν τούτοις, Ὑψηλότατε, ἂν ὅστιν κλεινὴν Ἑλλάδα
ὑπάρχουν μόνον ἄνθρωποι μὲ γνώσιν κί' ἐξυπνάδα
καὶ ὁ καθείς ὅστω πνεῦμα του μεγάλην ἔχει πίστιν,
ἐγὼ δὲν ἔχω δι' αὐτὸ ἰδέαν ἐλάχιστην,
κί' ἂν εἶμαι βλάξ ἢ ἐξυπνος καθόλου δὲν μὲ μέλει,
ἀφίνω δὲ τὸ πνεῦμα μου νὰ εἶναι ὅ,τι θέλει.

Ἐδῶ ὑπάρχουν ἄνθρωποι πραγματικῶς μεγάλοι
κί' εἰς τοῦτο τὸ ἀκράτητον τῆς πανσοφίας ρεῦμα
ὁ ἑαυτὸς μου ἤρχισε σπουδαίως ν' ἀμφιβάλλῃ
ἂν κρύπτῃ τὸ κρανίον μου ἐλάχιστόν τι πνεῦμα.

Καὶ ἂν ἐσεῖς μοῦ λέγετε πῶς ἔχω κάπως νοῦν,
ὁ λόγος σας, ὦ πρίγκηψ μου, εἰς τοῦ θεοῦ ταῦτί,
γιατὶ ἐδῶ ποῦ πάνσοφα καὶ τᾶλογα περνοῦν
εἶναι φρικτὸν οἱ ἄνθρωποι νὰ φαίνωνται κουτοί.

Καὶ ὅμως ἔπρεπε κί' ἐγὼ νὰ κάνω τὸν μεγάλο,
χωρὶς γιὰ τὸ κεφάλι μου καθόλου ν' ἀμφιβάλλω,
ἀφοῦ καλοῦμαι πρὸ πολλοῦ τοῦ Ἄστεος δημότης,
τὸ τῆς σοφίας ἔδαφος πατῶν τε καὶ λιπαίνων,
καί, ὑπερ σπουδαιότερον, τοῦ ἀργυροῦ ἱππότης,
κί' ἀπορριφθεὶς φιλόλογος μετὰ πολλῶν ἐπαίνων.

Β΄.

Τὴν τοῦ Φιέσκου γλαφυρὰν μετάφρασιν σας εἶδα
κί' ἠπόρησα πραγματικῶς πῶς εἶναι δυνατὸν
εἰς πρίγκηψ Ὑψηλότατος νὰ ἔχη τέτοια βίδα
νὰ μεταφράξῃ δράματα καὶ στίχους ποιητῶν,
ἐνθ' ἐδῶ τοὺς βασιλεῖς καὶ πάντας τοὺς ἐν τέλει
γιὰ τέτοια κουρουφέξαλα καθόλου δὲν τοὺς μέλει.

Εἰς πρίγκηψ Ὑψηλότατος νὰ μεταφράξῃ στίχους,
νὰ ἐντροφᾶ εἰς τῶν Μουσῶν τοὺς φθόγγους καὶ τοὺς ἦχους,
νὰ τοῦ ἀρέσουν αἱ σεμναὶ τῆς Μνημοσύνης κόραι,
καὶ νὰ περνοῦν μὲ γράμματα τοῦ Πρίγκηπος αἱ ὦραι,

Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα κανεὸς ὁ νοῦς δὲν τὸ χωρεῖ,
καὶ ὁ Ρωμηὸς ἐξίσταται καὶ χάσκων ἀπορεῖ.

Περιφρονεῖτε τῆς ζωῆς τοσαύτας ἡδονάς
καὶ τῆς σοφίας γίνεσθε καὶ τῶν γραμμάτων μύσται,
κί' ἀφίνοντες τοὺς τίτλους σας καὶ τὰς περγαμηνὰς
σπουδάζετε καὶ τέλειοι νὰ εἰσθε ξυλοσχίσται.
Πᾶν ἔργον, πᾶσα μάθησις ἢ ἀληθὴς τρυφή σας
καὶ σύμβολον τοῦ γένους σας καὶ τῆς ἀνατροφῆς σας.

Ὅταν δ' ἀκούσετε βοῆν καὶ τοῦ πολέμου κτύπον
γελῶντες ἀναβαίνειτε τὸν δασυχαίτην ἵππον,
ἀτρόμητοι δὲ ρίπτεσθε εἰς τῶν λογχῶν τὰ πλήθη
καὶ ἄλκιμα προτείνετε πρὸς πόλεμον τὰ στήθη,
καὶ πρῶτοι ὄλων μάχεσθε μὲ κεραυνοὺς Τιτάνων,
χωρὶς ποτὲ νὰ ἔχετε ἀξίωσιν στεφάνων.

Ὅταν δ' εἰρήνην μειδιᾶ καλῶν ἐργάται εἰσθε
κί' εἰς τοῦ Ρωμαίου Κάτωνος τὴν ἀρετὴν ἀσκεῖσθε,
κί' αὐξάνεσθε εἰς σώματος καὶ διανοίας ῥώμην
κί' εἰς τὰς Αὐλὰς σας δέχεσθε τοὺς μουσηγέτας ὄλους,
καὶ ψάλλουν οἱ Ἀπόλλωνες μὲ τὴν ξανθὴν τῶν κόμην
κί' εὐστέφανοι Διόνυσοι μὲ Βάκχας νυκτιπόλους.

Τ' Ἀνάκτορά σας τέμενος καὶ κόσμος διανοίας,
ἐνδαιτήματα σοφῶν καὶ οἶκος ἀρμονίας.
Εἰς παραδόσεις τέρπεσθε τῶν εὐκλεῶν προπάππων,
μὲ φιλοσόφων ὄνειρα καὶ ἀναμνήσεις ζῆτε,
καὶ εἶναι φίλος σας στενὸς πᾶς τῶν Μουσῶν θεράπων
καὶ ὄχ' οἱ ρυπαρότεροι τῆς Μπόρσας Τραπεζίται.

Γ΄.

Ὡ πρίγκηψ, σὰς εὐχαριστῶ ἐκ μέσης μου καὶ πάλιν
δι' ὄσων μοῦ ἐδείξατε ἐκτίμησιν μεγάλην.

Καὶ τώρα, Ὑψηλότατε, ὁ πρῶτος μυιγοχάρτης
καταφιλεῖ τὰς χεῖρας σας καὶ σκύπτει ἐμπροσθὰ σας,
καθόσον ἢ μετάφρασις τῆς τραγωδίας ταύτης
ὑψηλοτέραν ἔκαμε τὴν Ὑψηλότητά σας.

Προβαίνειτε εἰς τὴν σπουδὴν μὲ θαρραλέον βῆμα
κί' ἀκάματοι διδάσκεσθε τὸν λόγον τῶν Ἑλλήνων,
ἀναφωνοῦντες τὸ χρυσοῦν τοῦ Παρμενίδου ῥῆμα:
«νοῦς ὁ τὸ πᾶν διακοσμῶν, νοῦς ὁ τὸ πᾶν καλλύνων.»

Ἄν δὲ δὲν σας ἀπήντησα ὀλίγον ἐνωρὶς
ἅς τύχῃ τῆς συγγνώμης σας . . . .

Γεώργιος Σουρῆς.

Νοικιάζεται τοῦ Νοταρᾶ τὸ σπῆτι τὸ γνωστό,
εἰς ὄλα του εὐρύχωρο, εἰς ὄλα του σωστό,
ποῦ εἶχε τὴν τιμὴν νὰ ὄσῃ πολλοὺς ἐκ τῶν ἐν τέλει
καὶ ἦτο τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου ἢ κυψέλη,
καὶ ῥήτορες ἠκούσθησαν καὶ λόγοι περισσοί,
καὶ ὅστιν Χρυσοσπηλιώτισσα εὕρισκεται καρσί.
Κί' ὅποιος ζητεῖ ἀρχοντικὸ καὶ σπῆτι μιὰ φορά,
ἅς τρέξῃ ἄγρηγορα γι' αὐτὸ νὰ ὄρῃ τὸν Νοταρᾶ.